

Lepsze gospodarowanie gruntami i lasami w UE pomoże zmniejszyć emisje i wypełnić zobowiązania paryskie

13 października Rada ds. Środowiska uzgodniła **stanowisko negocjacyjne** (podejście ogólne) względem rozporządzenia, które ustanawia nowe zasady rozliczania i wiążące zobowiązania państw członkowskich, by w latach 2021–2030 użytkowanie gruntów i lasów w całej UE stało się bardziej zrównoważone i przyjazne dla klimatu. Dzięki temu emisje gazów cieplarnianych zmniejszą się, a klimat będzie lepiej chroniony.

Sektor związany z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem (sektor LULUCF) obejmuje gospodarowanie glebą, drzewami, roślinami, biomasą i drewnem. Jego szczególną cechą jest to, że nie tylko generuje emisje gazów cieplarnianych, lecz także może pochłaniać CO₂ z atmosfery.

Dzięki rozporządzeniu całość emisji gazów generowanych i pochłanianych przez sektor LULUCF ma zostać uwzględniona w ogólnym celu UE, którym jest redukcja emisji gazów cieplarnianych **do 2030 r. o co najmniej 40%**. Cel ten uzgodniono **w ramach polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030** i zobowiązano się do jego realizacji w ramach **porozumienia paryskiego**.

LULUCF oraz inne sektory nieobjęte unijnym systemem handlu emisjami (ETS) będą musiały przyczynić się do realizacji tego celu poprzez **ograniczenie emisji o 30% do 2030 r.** względem roku 2005.

Podejście ogólne oznacza, że Rada jest gotowa rozpocząć **negocjacje z Parlamentem Europejskim**, by uzgodnić ostateczny kształt tekstu.

Nasze lasy i grunty oferują ogromne możliwości łagodzenia skutków zmiany klimatu. Trzeba z nich korzystać w sposób inteligentny i przyjazny dla klimatu. Rozporządzenie pozwoli nam lepiej chronić lasy i zarządzać zielonymi zasobami. Ma to kluczowe znaczenie dla naszej planety i przybliży nas do realizacji zobowiązań klimatycznych, które podjęliśmy w Paryżu. Jesteśmy gotowi do rozpoczęcia rozmów z Parlamentem.

Siim Kiisler, estoński minister środowiska

W swoim stanowisku Rada popiera 2 główne aspekty wniosku Komisji: zaktualizowane **zasady rozliczania** pozwalające zapewnić uwzględnienie wszystkich emisji gazów generowanych i pochłanianych w tym okresie oraz **zobowiązanie** państw członkowskich do tego, by emisje nie przekraczały pochłaniania (tzw. **zasada zerowego salda**).

Rada, podobnie jak Komisja, uważa za istotne, by każdy kraj UE utrzymywał równowagę między łączną ilością emisji z tego sektora a pochłanianiem CO₂ przez lasy i użytki zielone. Mają temu służyć na przykład nowe nasadzenia lub lepszy nadzór nad krajowymi lasami, gruntami uprawnymi i użytkami zielonymi. W podejściu ogólnym Rada przewidziała również **mechanizmy elastyczności**, które mają pomóc państwom członkowskim w przestrzeganiu wspomnianej zasady.

Rada chce jednak, by krajowe **poziomy referencyjne dla lasów** były ustalane na podstawie historycznych danych referencyjnych z lat 2000–2009, a nie z okresu 1990–2009 zaproponowanego pierwotnie przez Komisję.

Ponadto Rada zgodziła się na wprowadzenie **nowej elastyczności dla zarządzanych gruntów leśnych** w formie **kompensacji** w wysokości do 360 mln ton ekwiwalentu CO₂ w ciągu 10 lat, co odpowiada średniemu rocznemu pochłanianiu dwutlenku węgla w latach 2000–2009. Głównym celem jest wsparcie tych państw członkowskich, które mogą mieć trudności z przestrzeganiem „zasady zerowego salda” pomimo wczesnego podejmowania działań w celu utrzymania lub zwiększenia poziomu pochłaniania zapewnianego przez lasy.

Wszystkie państwa członkowskie mogą korzystać z tego mechanizmu **w latach 2021–2030. Zastosowanie mają** jednak pewne rygorystyczne **warunki**. Na przykład: aby mechanizm ten można było zastosować, „zasada zerowego salda” musi zostać spełniona dla całej UE. Pozwoli to w pełni utrzymać ambitne cele unijnej polityki klimatycznej.

Kraje UE mogą otrzymywać kompensację, pod warunkiem że ich krajowe lasy nadal są pochłaniaczem. Jest ona jednak ograniczona do pewnej **wcześniej ustalonej kwoty**. Kwota ta obliczana jest dla każdego państwa członkowskiego na podstawie jego średniej pochłaniania w okresie 2000–2009. Warunek ten zapewnia **integralność środowiskową** mechanizmu.

Rada odniosła się do szczególnej sytuacji Finlandii, przydzielając jej na lata 2021–2030 dodatkową kompensację w wysokości 10 mln ton ekwiwalentu CO₂.

Tło legislacyjne i dalsze kroki

W swoich konkluzjach z października 2014 r. Rada Europejska uzgodniła ramy polityki klimatyczno-energetycznej do 2030 r. określające jasne wytyczne w celu ograniczenia emisji w UE. Na tej podstawie Komisja Europejska przedstawiła wnioski w sprawie 2 rozporządzeń dotyczących sektorów poza ETS: o LULUCF i o wspólnym wysiłku redukcyjnym.

Dyskusje dotyczące sektorów poza ETS toczyły się w Radzie równolegle ze względu na liczne powiązania pomiędzy obydwoma wnioskami. 17 października 2016 r. na forum Rady ds. Środowiska przeprowadzono debatę, a 19 grudnia 2016 r. unijni ministrowie środowiska zapoznali się ze stanem prac. W czerwcu 2017 r. Rada ds. Środowiska omówiła postępy poczynione w odniesieniu do tych dossier.

Na sesji plenarnej 13 września 2017 r. Parlament Europejski przyjął swoje stanowisko w pierwszym czytaniu co do LULUCF.

Dzisiejsze przyjęcie podejścia ogólnego pozwala rozpocząć negocjacje z Parlamentem Europejskim.

- [Podejście ogólne do rozporządzenia o użytkowaniu gruntów, zmianie użytkowania gruntów i leśnictwie \(LULUCF\)](#)
- [Pierwotny wniosek Komisji w sprawie LULUCF](#)
- [Obecna decyzja o zasadach rozliczeniowych LULUCF](#)

Press office - General Secretariat of the Council of the EU

Rue de la Loi 175 - B-1048 BRUSSELS - Tel.: +32 (0)2 281 6319

press@consilium.europa.eu - www.consilium.europa.eu/press